

и ты нѣкога когачо се вжр-
нешъ, оутверди братѣа та
твои.

33 Я Пётръ мѣ рече: Гдѣи,
готѡвъ самъ съ тѣке да и-
демъ и въ темница и на
смѣрть.

34 Я той мѣ рече: гово-
римъ ти Пётре: зачѡ нещѣ
да попѣе пѣтелъ днесь до-
клѣ се не ѡфжришиъ ѡ ме-
не три пѣти че ме не зна-
ешъ.

35 И рече ѡмъ: когачо ви
пратихъ безъ благалище и
безъ торба, и безъ котѡшы,
да ли се лишихте ѡ нѣщю;
а ѡни мѣ рекоха: ѡ нищю.

36 Рече ѡмъ прочее: но се-
гдѣ който има благалище,
да го зѣме: подобнѣ и кой-
то има торба, да а зѣме:
а който си нема ножъ, да
си продаде дрѣха та, и да
си купи ножъ.

37 Защѡто ви говоримъ:
че ѡще това писано то трѣ-
бѡва да се свжрши на мене:
щѡто говори, защѡ и съ без-
закѡнни те се вмѣни: за-
щѡто ѡнова щѡто ѣ писа-
но за мене има конѣцъ.

38 Я ѡни рекоха: Гдѣи,
ѣто тѣка (имами) два но-
жа, а той ѡмъ рече: довол-
но ѣ.

39 И излѣзе вниъ и ѡи-
де по ѡбичаю въ гора та
ѣлеѡнска: и идѣха слѣдъ
негѡ и оученици те мѣ.

40 И като ѡиде на мѣсто
то, рече ѡмъ: молѣтесе да не
паднете въ еѣда.

41 Я самъ ѡстѣпнѣ ѡ нихъ
колкото ѣдно каменно фжр-
ланѣ, и като преклоннѣ ко-
лѣна та си молѣшесе.

42 И говореше: ѡче, ако
изволѡвашъ да ме зами-
нешъ съ тѣа чѡша: ѡбѡче
не моѡ та волл, но твоѡ та
да бѡде.

43 И пѡвнѣмѡсе ѡггелъ ѡ
неко то, който го оукрѣпла-
ваше

44 И понѣже бѡдѣ въ го-
лѣмо оутѣсненѣ по цвжстѡ
се молѣше: и бѡдѣ потъ тѣ
негова като капка кръвь,
колкото капѣ на земаѡ та.

45 И като станѡ ѡ молит-
ва та, доидѣ при оученици
те си, и наидѣ ги че спѡватъ
ѡ печѡль:

46 И рече ѡмъ: защѡ спи-
те; станѣте, молѣтесе, да не
ваѣзете въ напѡсть.

47 И ѡще като адмаше
той, ѣто доидѣ народъ, и
ѡни щѡто се наричаше 18-
да ѣдинъ ѡ дванаѣсе те и-
деше предъ нихъ, и прибли-
жисе при Исѡса да го цѡлѡ-
ва, (защѡто това знаменѣ
ѡмъ бѣше далъ: когото цѣ-
лѡвамъ, той ѣ).

48 Я Исѡсъ мѣ рече: 18 до,
съ цѣлѡванѣ ли предавашъ
ѡна чѡловѣческаго;

49 И като видѣха ѡниѡ